

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้
ตำบลบ้องตี้ อำเภอไทรโยค
จังหวัดกาญจนบุรี

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้

อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือ การปล่อยสัตว์ ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ซึ่งครอบคลุมทั้งการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ประกอบกับสภาพสังคมปัจจุบันได้มีการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์บางประเภทอันก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ และอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนโดยรวมได้ อีกทั้งเพื่อเป็นการควบคุมกิจการเลี้ยงสัตว์ปึกให้อยู่ในสภาพที่ถูกลักษณะ ซึ่งจะสามารถป้องกันโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปึกได้ โดยที่มาตรา ๒๙ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น กำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นมา เพื่อใช้บังคับในท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ โดยได้รับความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ และนายอำเภอไทรโยค จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ นับตั้งแต่วันที่ติดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้แล้ว ๑๕ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครอง และดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจณ เพื่อให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๕ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
ดังต่อไปนี้

- ๕.๑ สุนัข
- ๕.๒ แมว
- ๕.๓ ช้าง
- ๕.๔ โค
- ๕.๕ กระบือ
- ๕.๖ ไก่
- ๕.๗ เป็ดไล่ทุ่ง
- ๕.๘ แพะ
- ๕.๙ แกะ
- ๕.๑๐ สุกร
- ๕.๑๑ กวาง
- ๕.๑๒ สัตว์อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด
ไก่ กวางในเขตพื้นที่ต่อไปนี้โดยเด็ดขาด

- ๖.๑ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรม และประชากรหนาแน่น
- ๖.๒ ผังเมืองประกาศเป็นเขตอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

(ตาม พ.ร.บ.ผังเมืองรวม)

การเลี้ยงสัตว์อื่นนอกจากประเภทที่ระบุไว้ในวรรคต้น ให้กระทำได้ภายใต้ความ
เห็นชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ ๗ การเลี้ยงสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ สุนัข
แมว นก กวาง นอกเขตพื้นที่ที่ระบุไว้ในข้อ ๖ นั้น สามารถกระทำได้ แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์นั้นออกนอกที่
เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

- ๗.๑ จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควร
- ๗.๒ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ
- ๗.๓ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามข้อบัญญัตินี้ และตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่องค์การ
บริหารส่วนตำบลโดยเคร่งครัด

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติตามมาตรการต่อไปนี้

๘.๑ จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของ
สัตว์ขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ
และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๘.๒ รั้วกั้นสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็น
ประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่น่ารังเกียจ หมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๘.๓ เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อ
ป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่
เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

๘.๔ จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

๘.๕ ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๘.๖ ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๘.๗ ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

๘.๘ ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้สถานที่ตั้ง

ข้อ ๙ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดปล่อยสัตว์เลี้ยงไปในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ให้พนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับและกักสัตว์นั้นไว้ได้ โดยจะนำสัตว์ไปกักไว้ในที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้

ข้อ ๑๐ ในระหว่างการจับหรือกักสัตว์ หากเกิดความเสียหายใด ๆ ต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ของผู้อื่นหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์นั้นก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น ตลอดจนค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ให้ตกเป็นภาระของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์นั้น

ข้อ ๑๑ เมื่อได้จับสัตว์และนำสัตว์มากักขังไว้ตามข้อ ๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศให้เจ้าของสัตว์ทราบ และให้มารับสัตว์ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยจะประกาศที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ทันที และให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายหรือขายทอดตลาดได้ทันที

ข้อ ๑๒ กรณีที่การกักสัตว์อาจเกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดก่อนกำหนด ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายเมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายและเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นแทนสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและได้ให้ความเห็นเป็นหนังสือแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนไปจากที่กักสัตว์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ภายในกำหนดเวลา เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าปรับ และค่าเลี้ยงดูสัตว์ ดังต่อไปนี้

อัตราค่าปรับ

๑. ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๓๐๐.- บาท
๒. ม้า โค กระบือ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐.- บาท
๓. สุนัข แพะ แกะ สุนัข	กวาง ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๓๐.- บาท
๔. สัตว์อื่น ๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐.- บาท

อัตราค่าเลี้ยงดู

เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๑๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจสั่งการเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(นายนิตัน ลูกอินทร์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสุทธิพงษ์ ตันบุญศิริเดช)
นายอำเภอไทรโยค

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ ได้จัดทำร่างข้อบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๗ และ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามลำดับ นั้น

บัดนี้ ร่างข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ นายอำเภอได้เห็นชอบลงนาม เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรา ๒๙, มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบังคับตำบล เพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เพื่อเป็นคู่มือใช้ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ และข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้ แล้ว ๑๕ วัน (รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้)

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายนิทัศน์ ลูกอินทร์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้องตี้